

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Kladně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 22. května 2018 v senátu složeném z Mgr. Petra Sedlaříka, předsedy senátu, a přísedících Ivany Gromanové a Lukáše Novotného, **takto:**

Obžalovaný

Jaroslav K [REDACTED],

nar. [REDACTED] ve Vysokém Mýtě, trvale bytem [REDACTED], [REDACTED], adresa pro účely doručování [REDACTED], [REDACTED],

je vinen, že

dne 2. 10. 2017 v době okolo 01:59 hodin v Kladně v ulici Komenského, když doprovázel z restaurace poškozeného Davida M [REDACTED], si na parkovišti mezi vozidly stáhl kalhoty, obnažil si hýždě a genitálie a požadoval anální styk po poškozeném, který byl v tu dobu v silně podnapilém stavu a s jeho sexuálním jednáním nesouhlasil, proto využil své fyzické převahy a opilosti poškozeného, zalehl jej svým tělem na zemi a snažil se o vniknutí do análního otvoru poškozeného,

tedy

jednak

se dopustil jednání pro společnost nebezpečného, které směřovalo k tomu, aby jiného násilím donutil k pohlavnímu styku, a uvedený čin spáchal jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží, činu se dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, avšak k dokonání trestného činu nedošlo,

jednak

se dopustil na místě veřejnosti přístupném hrubé neslušnosti,

Shodu s prvopisem potvrzuje: Petra Suchá

čímž spáchal

pokus zločinu znásilnění dle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku a přečin výtržnictví dle § 358 odst. 1 tr. zákoníku,

za což se odsuzuje

dle § 185 odst. 2 tr. zákoníku, za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku, k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **32 (třiceti dvou) měsíců**.

Dle § 84, § 85 odst. 1 tr. zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **4 (čtyř) roků za současného vyslovení dohledu nad obžalovaným**.

Dle § 99 odst. 2 písm. a), odst. 4 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá **ochranné léčení sexuologické** v ambulantní formě.

Odůvodnění:

Důkazy provedenými v hlavním líčení byl zjištěn a prokázán skutkový děj tak, jak je popsán ve výroku tohoto rozsudku.

Obžalovaný v přípravném řízení po sdělení obvinění využil svého práva a nevypovídal. V hlavním líčení k věci uvedl, že si z posuzovaného dne kvůli opilosti na nic nepamatuje. Upřesnil, že naposledy si pamatuje, že někam šel, a poté až to, když jej odváželi policisté.

Poškozený David M. [redacted] vypověděl, že jej obžalovaný pozval na pivo, ale pak si pro opilost nic nepamatuje. Vybavuje si až, když přijela policie. Když se svlékl, měl trenky nasazený jen na jedné noze. Zranění na těle neměl. S obžalovaným by určitě nic mít nechtěl, preferuje dívky.

Svědkyne Karolina K. [redacted] vypověděla, že když šla venčit psa, zaznamenala někoho na zemi, jak sprostě nadává. Šla dále a potkala paní (svědkyni H. [redacted]), s níž uslyšely volání o pomoc. Viděly, jak se na zemi válí muž, jemuž byla vidět nahá zadnice, měl kalhoty staženy u kotníků a dělal sexuální pohyby. Pod ním byl další muž. Mladší z nich volal o pomoc a jednalo se o podobný mladší hlas, který dříve slyšela nadávat. Pod pozadím muže, který byl nahoře, bylo pozadí muže, který ležel dole. Mladší muž už měl na sobě, když ho poté svědkyně viděla, spodní prádlo, tepláky měl staženy ke kotníkům. Po příjezdu policie si nadávali, mladší muž říkal, že jej ten druhý znásilnil, napadl, sexuálně obtěžoval, což starší muž popíral. Tvrdil, že se nic takového nestalo, že vůbec nedošlo k tělesnému kontaktu.

Ke svědecké výpovědi před soudem byla povolávána též svědkyně Miroslava H. [redacted], jejíž přítomnost na místě činu byla policejními orgány rovněž zachycena. Z nejasného důvodu už ovšem nebyla policejními orgány zachycena protokolárně její výpověď, svědkyně opustila Českou republiku, odmítla prostřednictvím e-mailové zprávy k výsledku před soudem přijet s tím, že nedávno porodila dítě, na nové předvolání soudu již vůbec nereagovala, aktuální doručovací adresu v místě současného pobytu nesdělila. Soud tak již nepokračoval ve snaze o osobní slyšení svědkyně, ke čtení jejíhož vysvětlení dle § 211 odst. 6 tr. řádu nedisponoval souhlasem obžalovaného. Tento postup soudu byl ovlivněn též tím, že svědkyně K. [redacted] k dotazu soudu

Shodu s prvopisem potvrzuje: Petra Suchá

sdělila, že svědkyně H. [redacted] jí na místě neříkala, že by zaznamenala více, než co viděla či věděla sama svědkyně K. [redacted].

Krom uvedených výpovědí měl soud k dispozici rovněž znalecký posudek soudního znalce MUDr. Luďka Fialy, sexuologa, doprovobený jeho výpovědí v hlavním líčení, jakož i níže specifikované listinné důkazy.

MUDr. Fiala písemně uzavřel, že u obžalovaného, jehož sexuální preference zahrnují osoby ženského i mužského pohlaví, shledal sexuální deviace, a to patologickou sexuální agresivitu. V době posuzovaného jednání byly rozpoznávací schopnosti obžalovaného zachovány, zatímco ovládací schopnosti byly sníženy měrou podstatnou právě v důsledku sexuální deviace. Proto i navrhl uložení ambulantního sexuologického ochranného léčení obžalovaného. V hlavním líčení pak znalec na těchto svých závěrech setrval a blíže je rozvedl a vysvětlil. Sexuologické onemocnění obžalovaného je považováno za závažné onemocnění z řady parafilií, ambulantně lze podchytení poruchy obžalovaného dosáhnout.

Z protokolu o ohledání místa činu, jeho náčrtku a související fotodokumentace soud zjistil místní a věcné uspořádání na ulici v místech kontaktu obžalovaného s poškozeným. Na místě byla zachycena sundaná jedna ponožka poškozeného, jehož tělo bylo zvěšiny prohlédnuto (policistou, jak je bez zásadních zjištění uvedeno v protokolu o prohlídce těla poškozeného; protokol o lékařském vyšetření poškozeného se ve spisu nenachází, přestože nepochybně měl být ihned pořízen). Jak vzezření obžalovaného, tak vzezření poškozeného byla zachycena na fotografiích pořízených policejními orgány po zadržení obžalovaného. Z protokolu o zadržení obžalovaného soud zjistil, že z důvodu hrozící nedostižnosti obžalovaného k tomuto postupu došlo posuzovaného dne v 3:50 hod., a to v souvislosti s ohlášeným nepřiměřeným jednáním mezi obžalovaným a poškozeným, který se na místě nacházel se staženými tepláky jen ve spodním prádle.

Sjetiny z dechových zkoušek potvrzují, že v dechu obžalovaného bylo krátce po činu zjištěno 2,18 promile alkoholu, zatímco v dechu poškozeného bylo naměřeno dokonce 3,20 promile alkoholu.

Nad rámec výše uvedeného soud k osobě obžalovaného z opisu z evidence Rejstříku trestů zjistil jeho trestní minulost, která spočívá v jednom odsouzení k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání dvou roků z rozsudku Okresního soudu v Ústí nad Orlicí ze dne 13. 2. 2007, sp. zn. 2 T 226/2006, pro trestný čin znásilnění dle § 241 odst. 1 tr. zákona. Konkrétně pak soud k důkazu provedl dotčený spis jako takový, z něhož k dané věci zjistil podrobnosti (psychiatrický znalecký posudek ohledně obžalovaného nebyl sexuologicky profilován). Zprávy o pověsti obžalovaného neobsahují žádný záznam o spáchaném přestupku.

Na základě takto provedeného dokazování, kdy soud hodnotil jak jednotlivé důkazy, tak jejich vzájemný soubor, dospěl soud k přesvědčení, že vina obžalovaného byla prokázána.

Obžalovaný prostřednictvím obhájce v rámci jeho závěrečné řeči poukazoval prvotně na to, že nebyla vyvrácena obhajoba obžalovaného o tom, že sexuální kontakt mezi ním a poškozeným byl smluvený a dobrovolný. Tento směr obhajoby je poněkud hůře pochopitelný i uchopitelný, jelikož takovou obhajobu obžalovaný procesně vůbec neuplatnil. V přípravném řízení po sdělení obvinění nevypovídal, v hlavním líčení tvrdil, že si posuzovaný čin nepamatuje. Stejně tak lze operovat nedostatečným vyvrácením skutkové verze obžalovaného, když obžalovaný žádnou skutkovou verzi k vyvrácení ani nenabídl; jedná se tak jen o snahu obhajoby za každou cenu se

prezentovat něčím, co by bylo možno ve prospěch obžalovaného uvést, aniž by tato prezentace odpovídala proběhnuvšímu důkaznímu řízení.

Vina obžalovaného byla provedenými důkazy naopak prokázána. Obžalovaného usvědčila především výpověď svědkyně K [REDAKCE], která k obžalovanému, poškozenému ani věci jako takové nemá žádný vztah, je zcela důvěryhodnou a jako takovou soud hodnotí na základě uplatnění zásady bezprostřednosti hlavního líčení i její výpověď učiněnou v soudní síni. Nadto výpověď shodnou s výpovědí učiněnou v přípravném řízení, o jejíž konzistentnosti tedy není pochyb. Svědkyně K [REDAKCE] opakovaně potvrzovala, že ji upoutalo nejprve nadávání a poté dokonce i volání o pomoc, které poškozený již na místě před ní a svědkyní H [REDAKCE] odůvodňoval sexuálním napadením ze strany obžalovaného. O povolnosti záchranu hledajícího poškozeného tedy rozhodně nelze uvažovat. Sexuálně aktivního obžalovaného svědkyně spatřila zezadu, a to obnaženého, viděla jeho hýždě, když prováděl kopulační pohyby v místech hýždí poškozeného, jehož v té době zalehl. Svědkyně sice v tu chvíli nezaznamenala zcela míru obnažení poškozeného v maximální míře, nicméně přestože si ani poškozený k ději nic nevybavoval, věděl, že trenky měl navlečeny pouze na jedné noze. Lze tedy vyvodit, že v době kopulačních pohybů obžalovaného, nahého v dolní polovině těla, byl ve středních partiích alespoň částečně obnažen i poškozený, který až do doby příjezdu policie měl tepláky staženy ke kotníkům. Snaha obžalovaného o spojení jeho pohlavního údu s tělem poškozeného v oblasti análního otvoru poškozeného byla tedy prokázána. K tomu, do jaké míry šlo o snahu úspěšnou a zda vůbec byl obžalovaný fyzicky připraven soulož vykonat, důkazy sneseny nebyly.

Po právní stránce soud hodnotil jednání obžalovaného jako pokus zločinu znásilnění dle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku a přečin výtržnictví dle § 358 odst. 1 tr. zákoníku. Obžalovaný totiž využil své fyzické převahy nad výrazněji opilým poškozeným (tu soud mohl jasně pozorovat i v hlavním líčení, v němž bylo výstižně vidět, že poškozený je oproti obžalovanému velmi subtilní postavy), který si zjevně sám od zalehnutí obžalovaným nemohl pomoci, když musel přivolat na pomoc náhodné svědkyně – a za této situace se snažil o proniknutí svého pohlavního údu do oblasti konečníku poškozeného, jak lze vyvodit z vysvětlení obžalovaného v oblasti jeho genitálií a poloze zaujaté na minimálně částečně vysvětleném poškozeném. Nicméně k dokonání pohlavního spojení, a tím v tomto případě i k dokonání trestného činu nedošlo, alespoň tedy pro to nebyl proveden žádný důkaz, a tak nutno vycházet z toho, že obžalovaný o pohlavní styk pouze usiloval. Jal se tak činit v samotném centru města Kladna a jednalo se o fyzické násilí sexuální povahy vyvolávající hlasitý projev poškozeného, který k místu jednání obžalovaného přitáhl pozornost prakticky všech osob, které se v tu dobu poblíž nacházely. Akt sexuálního násilí na ulici ve středu téměř sedmdesátitisícového města se dle přesvědčení soudu nevymyká tomu, na co zákon pamatuje v podobě trestného činu výtržnictví (napadení jiného na místě veřejnosti přístupném), jak se naopak snažila přesvědčit obhajoba.

Při úvahách o druhu a výši trestu soud vyšel z § 39 tr. zákoníku, jakož i kritérií uvedených v § 125 odst. 1 tr. řádu. Obžalovanému, jenž porušil společenský zájem na ochraně svobody rozhodování člověka v sexuální oblasti a na ochraně občanského soužití nerušeného útoky proti veřejnému pořádku, přitěžuje pluralita spáchaných trestných činů a fakt, že za tentýž trestný čin již byl v minulosti odsouzen a vězněn. Na druhou stranu soud zohlednil i mezitímní plynutí času a skutečnosti, jež vyplynuly z odborných závěrů znalce MUDr. Fialy (za dostatečné přitom soud považoval závěry sexuologa, když trvalé osobnostní rysy obžalovaného byly známy již z listinného dokazování provedeného spisem Okresního soudu v Ústí nad Orlicí, nadto obžalovaný působil způsobem naprosto nezavdávajícím důvod pro hlubší psychiatrické zkoumání např. pro jeho vztah k alkoholu – v hlavním líčení vystupoval zcela konvenčně, dostavoval se i ze vzdálenějšího bydliště včas a zcela v pořádku). Znalec přičetl jednání obžalovaného jeho sexuální poruše, která je léčitelná medikací v rámci ambulantního ochranného léčení. Ovládací schopnosti

obžalovaného byly v době činu již podstatně narušeny, obžalovaný jednal ve stavu zmenšené přičetnosti. Urgence represivní funkce trestu – zvláště pokud vůbec není zřejmé, do jaké fáze útok obžalovaného pokročil a poškozený zjevně si z jednání obžalovaného neodnesl žádných negativních následků – tak klesá ve prospěch snahy o léčbu obžalovaného, což je opatření, které je způsobilé při ponechání obžalovaného na svobodě zamezit recidivě. Ostatně jinak obžalovaný jak co do trestných činů, tak co do přestupků sklony k protizákonnému jednání nemá.

Soud proto uložil obžalovanému trest odnětí svobody ve výměře 32 měsíců, s ohledem na jeho recidivu již nikoli jen na dolní hranici zákonné trestní sazby, leč v její blízkosti vzhledem k tomu, že nedošlo k dokonání přísnějšího ze sbíhajících se trestných činů. Výkon trestu byl přitom odložen na delší, čtyřletou zkušební dobu s dohledem nad obžalovaným, což je vyjádřením jednak toho, že jde o případ jen těsně hraničící s ukládáním nepodmíněného trestu, a jednak potřeby bedlivě sledovat chování obžalovaného ve zkušební době už s ohledem na současně ukládané ochranné sexuologické léčení ve smyslu § 99 odst. 2 písm. a), odst. 4 tr. zákoníku, jak bylo indikováno znalcem MUDr. Fialou, s jehož lékařskými závěry se soud ztotožnil i ve sféře právní.

Nad rámec svých bezprostředních povinností soud obžalovaného upozorňuje, že bude jeho povinností i při případném pohyblivém místu výkonu zaměstnání dodržovat pravidla uloženého dohledu, včetně pravidelného kontaktu s probačním úředníkem, a rovněž pravidla ochranné léčby. Toto jsou důležité podmínky, za nichž byl ponechán na svobodě, a v případě jejich porušení, či pokud by případně jiným způsobem porušoval vedení řádného života, by se reálně vystavil hrozbě brzkého pobytu za branami věznice.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne jeho doručení ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím Okresního soudu v Kladně. Pokud bude odvolání podáno, musí být ve shora uvedené lhůtě, případně v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu, také odůvodněno, a to tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Kladno dne 22. května 2018

Mgr. Petr Sedlařík, v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: Petra Suchá